

Klasyczny podział władzy na ustawodawczą, wykonawczą i sędziowską bywa obecnie wzbogacony o jeszcze jedną kategorię; wraz z rozwojem środków społecznego przekazu, a przede wszystkim z rozpoznaniem ich przemożnego wpływu na odbiorców i użytkowników, coraz częściej media określa się bowiem mianem czwartej władzy. Nierzadko można się także spotkać z poglądem, iż są one właściwie władzą pierwszą, niejako nadrzędną wobec trzech pozostałych.

Jest to szczególnie widoczne w relacjach między światem polityki i mediów. Wzajemne zależności, powiązania ideologiczne oraz finansowe, zaciemniają granice odrębności i niezależności. Obie sfery publicznej aktywności, czyli polityka rozumiana jako służba dobru wspólnemu, a także posłannictwo mediów, których fundamentalnym zadaniem jest służenie społeczeństwu poprzez przekazywanie i rozpowszechnianie prawdy, mają wprawdzie podobny cel, ale specyficzne zadania. Media w klasycznym rozumieniu spełniają bowiem swoistą funkcję kontrolną wobec władzy oraz wpływają na kształtowanie opinii publicznej.

Problematyka rozmaitych związków zachodzących między polityką a mediami jest przedmiotem rozmaitych studiów, składających się na niniejszą publikację. Do najistotniejszych zagadnień należy zaliczyć te, które odnoszą się do ukazania medialnych mechanizmów manipulacji. Owe zabiegi nie tylko przeczą podstawowemu posłannictwu mediów, czyli przekazywaniu prawdy, ale umyślnie wykorzystują je do szerzenia kłamstw i opinii, których intencją jest celowe manipulowanie świadomością odbiorców. Przedmiotowe traktowanie mediów przez polityków wydaje się jednym z największych zagrożeń demokracji w XXI wieku.

Dzięki wspaniałym wynalazkom z dziedziny komunikacji, cyfrowym technologiom i satelitarnym przekazom, media stały się potężnymi narzędziami wpływającymi na opinie milionów ludzi. Warto i należy często przypominać, że media mają przekazywać prawdę, a nie jej wizerunek inspirowany, narzucany przez polityków, bądź oceniany ideologią poprawności politycznej.

Autorom i pozostałym Redaktorom tomu gratuluję efektów ich wysiłków mających uwrażliwić na rozmaite formy wzajemnych relacji pomiędzy mediami

a polityką. Kolejna publikacja powstała z inicjatywy Instytutu Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, a opublikowana przez Dom Wydawniczy „Elipsa” stanowi ważny przyczynek do dyskusji o niezależności oraz roli mediów we współczesnej demokracji.

Grzegorz Łęcicki

Warszawa, 19 listopada 2016 roku